

Af udvalget eller dets flertal (S og RV) stilledes nogle ændrings- og underændringsforslag, hvis vedtagelse resulterede i, at lovforslaget fik det foran anførte indhold.

Et *mindretal* (V og KF) stillede ligeledes nogle forslag. Disse var formet som underændringsforslag til de af udvalget som helhed stillede ændringsforslag og havde til formål på flere punkter at begrænse handelsministerens beføjelser i henhold til vareforsyningsloven.

Mindretallets underændringsforslag svarede i hovedsagen til, hvad de samme partier havde stillet underændringsforslag om ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag året før, jfr. årbog 1955-56, side 332. Dog havde man — under hensyn til den gennemførte olie- og benzinrationering — foretaget nogle ændringer i den foreslåede affattelse af vareforsyningslovens § 5, der efter det nye forslag skulle have følgende ordlyd:

„Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på landets forsyning med nødvendige varer, forbrugsbegrænsning, hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger eller til fremme og regulering af vareproduktionen, når sådanne foranstaltninger skønnes påkrævede som følge af indtrådt eller truende international knaphed på nødvendige varer, råvarer eller halvfabrikata m. v. eller til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks deltagelse i aftaler eller samarbejde med udlandet.

Nye rationeringer af forbrugsvarer, produktionsreguleringer og lignende kan kun gennemføres ved lov eller med tilslutning af det i § 15 omhandlede udvalg.

Ministeren for handel, industri og søfart kan bestemme, at der for udfærdigelse af tilladelser og bevillinger i medfør af bestemmelserne i denne paragrafs 1. stykke skal erlægges et ekspeditionsgebyr, hvis størrelse fastsættes af ministeren.“

Endvidere var der foreslået en tilføjelse af teknisk karakter til valutilovens § 19, stk. 2.

Til lovforslagets 2. behandling stilledes af *Tholstrup* (DR) uden for betænkningen et ændringsforslag, hvorefter vareforsyningsloven kun skulle forblive i kraft til udgangen af juni 1957 og med sådanne ændringer, at „de beføjelser til at træffe foranstaltninger vedrørende indførsel, udførsel og fordeling af varer, der i medfør af loven er tillagt ministeren for handel, industri og søfart, henholdsvis landbrugsministeren, fiskeriministeren eller boligministeren, efter 1. januar 1957 kun kan benyttes til at træffe foranstaltninger til landets forsyning med olieprodukter og til rationering af forbruget heraf.“

Ved lovforslagets 2. behandling vedtoges de af udvalget eller dets flertal stillede ændrings- og underændringsforslag, mens samtlige mindretalsforslag forkastedes, derunder det af *Tholstrup* stillede